श्रीमद्भगवद्गीता अध्याय ९
ॐ श्रीपरमात्मने नमः
अथ नवमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

इदन् तु ते गुह्-यतमम्, प्रव-क्-क्ष्-या-म्यन-सूयवे ।
द्-ज्ञानंव् विज्ञान-सहितम्, यज्-द्-ज्ञात्-वा मोक्ष्-यसेऽशुभात् ।। ९-१ ।।

राजविद्-या राजगुह्-यम्, पवित्रमिदमुत्-तमम् ।
प्रत्य-क्-क्षा-वगमन् धर्-म्यम्, सुसुखङ् कर्तुम-व्-व्ययम् ।। ९-२ ।।

अ-श्-श्रद्-दधानाह् पुरुषा, धर्मस्-यास्-य परन्-तप ।
अ-प्-प्राप्-य मान् निवर्तन्-ते, मृत्युसंव्सार-वर्त्-मनि ।। ९-३ ।।

मया ततमिदम् सर्वम्, जगद्-व्-व्यक्तमूर्तिना ।
मत्-स्थानि सर्वभूतानि, न चाहन् तेष्व-वस्थितहा ।। ९-४ ।।

न च मत्-स्थानि भूतानि, पश्-य मे योगमैश्वरम् ।
भूतभृन्-न च भूतस्-थो, ममात्-मा भूतभावनहा
।। ९-५ ।।

यथाकाश-स्-
स्थितो नित्यंव्, वायुस् सर्वत्रगो महान् ।
तथा सर्वाणि भूतानि, मत्-स्थानी-त्युप-धारय ।।
९-६ ।।

सर्वभूतानि कौन्तेय-प्, प्रकृतिम् यान्ति मामिकाम् ।
कल्प-क्-क्षये पुनस्-तानि, कल्पादौ विसृजाम्-
यहम् ।। ९-७ ।।

प्रकृतिम् स्वामवष्-टभ्य, विसृजामि पुनह् पुनहा ।
भूत-ग्-ग्राम-मिमङ् कृत्स्-न,-मवशम् प्रकृतेर्-
वशात् ।। ९-८ ।।

न च मान् तानि कर्माणि, निबध्-नन्-ति धनञ्जय ।
उदासीन-वदासीन,-मसक्-तन् तेषु कर्मसु ।। ९-९
।।

मयाध्य-क्-क्षेण-प् प्रकृतिस्, सूयते सचराचरम् ।
हेतुनानेन कौन्तेय, जगद्-विपरिवर्तते ।। ९-१० ।।

अवजानन्-ति माम् मूढा, मानुषीन् तनुमाश्रितम् ।

परम् भावमजानन्-तो, मम भूतमहेश्वरम् ।। ९-११ ।।

मोघाशा मोघकर्माणो, मोघ-द्-ज्ञाना विचेतसहा ।
राक्षसीमासुरीम् चैव-प्, प्रकृतिम् मोहिनीम् श्रिताहा ।। ९-१२ ।।

महात्-
मानस्तु माम् पार्थ, दैवीम् प्रकृतिमाश्रिताहा ।
भजन्-त्य-नन्य-मनसो, द्-ज्ञात्-वा भूतादि-म-व्-
व्ययम् ।। ९-१३ ।।

सततङ् कीर्तयन्तो माम्, यतन्-तश्-च दृढ-व्-
व्रताहा ।
नमस्यन्-तश्-च माम् भक्-
त्या, नित्ययुक्ता उपासते ।। ९-१४ ।।

द्-ज्ञानयज्ञेन चाप्-यन्ये, यजन्तो मामुपासते ।
एकत्-वेन पृथक्-त्वेन, बहुधा विश्वतोमुखम् ।। ९-१५ ।।

अहङ् क्रतु-रहम् यज्ञस्, स्वधाह-मह-मौषधम् ।
मन्-त्रोऽह-महमे-वाज्-य,-मह-मग्-निरहम् हुतम् ।। ९-१६ ।।

पिताहमस्य जगतो, माता धाता पितामहहा ।
वेद्-यम् पवित्र-मोङ्कार, ऋक्-साम यजुरेव च ।।
९-१७ ।।

गतिर्-
भर्ता प्रभुस् साक्षी, निवासश् शरणम् सुहृत् ।
प्रभवह् प्रलयस् स्थानन्, निधानम् बीज-म-व्-
व्ययम् ।। ९-१८ ।।

तपाम्यह-महंव् वर्षन्, निगृह्-णा-म्युत्-
सृजामि च ।
अमृतम् चैव मृत्युश्-च, सदसच्चाह-मर्जुन ।। ९-
१९ ।।

त्रैविद्-या माम् सोमपाह् पूत-पापा,
यज्ञै-रिष्ट्-वा स्वर्गतिम् प्रार्थयन्-ते ।
ते पुण्यमा-साद्-य सुरेन्द्रलोक,-
मश्-नन्-ति दिव्यान्-दिवि देव-भोगान् ।। ९-२०
।।

ते तम् भुक्-त्वा स्वर्गलोकंव् विशालङ्,
क्-क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकंव् विशन्-ति ।
एवन् त्रयी-धर्म-मनु-प्-प्रपन्-ना,
गतागतङ् कामकामा लभन्-ते ।। ९-२१ ।।

अनन्याश्-चिन्-
तयन्तो माम्, ये जनाह् पर्युपासते ।
तेषान् नित्याभि-युक्तानाम्, योग-क्-
क्षेमंव् वहाम्यहम् ।। ९-२२ ।।

येऽप्-यन्य-देवता भक्ता, यजन्ते श्रद्-धयान्-
विताहा ।
तेऽपि मामेव कौन्तेय, यजन्-त्यविधिपूर्वकम् ।।
९-२३ ।।

अहम् हि सर्वयज्ञानाम्, भोक्ता च-प् प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति, तत्-त्वे-नातश्-च्यवन्-ति ते
।। ९-२४ ।।

यान्ति देव-व्-व्रता देवान्,-पितृन्-यान्-ति पितृ-व्-
व्रताहा ।

भूतानि यान्ति भूतेज्या, यान्ति मद्-
याजिनोऽपि माम् ।। ९-२५ ।।
पत्रम् पुष्पम् फलन् तोयम्, यो मे भक्-
त्या प्रयच्छति ।
तदहम् भक्-त्युप-हृत,-मश्-नामि-प प्रयतात्-
मनहा ।। ९-२६ ।।
यत्-करोषि यदश्-नासि, यज्-
जुहोषि ददासि यत् ।
यत्-तपस्-यसि कौन्तेय, तत्-कुरुष्-व मदर्पणम्
।। ९-२७ ।।
शुभाशुभ-फलै-रेवम्, मोक्ष्-यसे कर्म-बन्-धनैहि ।
सन्न्यास-योग-युक्तात्-मा, विमुक्तो मामुपैष्-यसि
।। ९-२८ ।।
समोऽहम् सर्वभूतेषु, न मे द्वेष्-योऽस्ति न-प प्रियहा
।
ये भजन्ति तु माम् भक्-त्या, मयि ते तेषु चाप्-
यहम् ।। ९-२९ ।।
अपि चेत्-सुदुराचारो, भजते मामनन्-यभाक् ।

साधुरेव स मन्-तव्-यस्, सम्यग्-
व्यवसितो हि सहा ।। ९-३० ।।

क्-क्षिप्रम् भवति धर्मात्मा, शश्-वच्-
छान्तिन् निगच्छति ।
कौन्तेय-प् प्रति जानीहि, न मे भक्तह् प्रणश्-यति
।। ९-३१ ।।

माम् हि पार्थ-व् व्यपाश्रित्य, येऽपि-
स् स्युह् पापयोनयहा ।
स्त्रियो वैश्-यास्-तथा शूद्रास्,-
तेऽपि यान्ति पराङ् गतिम् ।। ९-३२ ।।

किम् पुनर्-ब्राह्-मणाह् पु-ण्-
ण्या, भक्ता राजर्षयस्-तथा ।
अनित्यमसुखलँ् लोक,-मिमम् प्राप्-य भजस्व माम्
।। ९-३३ ।।

मन्-मना भव मद्-भक्तो, मद्-
याजी मान् नमस्कुरु ।
मामे-वैष्-यसि युक्-त्वैव,-मात्-मानम् मत्-
परायणहा ।। ९-३४ ।।

ॐ तत्-सदिति
श्रीमद्-भगवद्-गीतासु उपनिषत्-सु ब्रह्-मविद्-यायाम् योगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंव्वादे राजविद्-या-राजगुह्-ययोगो नाम नवमोऽध्यायहा
।। ९ ।।